

Sv. Eusebius z Vercelli

Plinio de Oliveira

15. decembra 2019 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na d

Životopisné dáta:

Eusebius (283 – 371) pochádzal zo Sardínie. Hovorí sa, že jeho otec zomrel ako mučeník. Jeho matka sa potom odsťahovala do Ríma, kde Eusebius strávil detstvo a stal sa tam učiteľom. Neskôr odišiel do Vercelli v Piedmonte, kde slúžil cirkvi tak dobre, že sa stal prvým biskupom toho mesta. Zúčastnil sa na Milánskom koncile, ktorý v roku 355 zvolal cisár Constantius, ktorý vtedy sídlil v Arles, v Galii.

Na tejto synode chceli ariánski biskupi, podporovaní cisárom, odsúdiť sv. Atanázia ako kacíra. Sv. Eusebius a sv. Dionysius proti tomuto nespravodlivému odsúdeniu ostro vystúpili. Cisár sa pokúsil Eusebia donútiť k podpisu, ale ten rozhodne odmietol. Musel odísť do vyhnanstva. Najskôr do Scythopolu v Palestíne. Tam ho týral ariánsky biskup Parophilus, ktorý ho dal uväzniť a odmietol mu istý čas podávať jedlo. Ariáni ho tiež vyvliekli polonahého zo žalára, vliekli ho ulicami, potupovali a bili. Potom ho vyhнали do Cappadócie a nakoniec do Thébaidy v Hornom Egypte. V týchto skúškach zostal bojovným obrancom pravej viery, dopisoval si s inými biskupmi a nabádal ich, aby zachovali vieru.

Constantius zomrel v roku 361 a nový cisár Julián dovolil vyhnaným prelátom, aby sa vrátili do svojich diecéz.

Sv. Eusebius sa najskôr odobral do Alexandrie, kde sa radil so sv. Atanájom o zvolaní synody, ktorá sa v roku 362 pod ich spoločným vedením zišla. Po jej skončení cestoval do Antochie a potom do Illýrie, všade utvrdzoval vo viere váhajúcich a privádzal naspäť tých, čo zišli z cesty. V roku 363 sa vrátil do Itálie, kde sa spojil s horlivým bojovníkom proti ariánstvu, sv. Hillariom z Poitiers. Nakoniec, po dlhej neprítomnosti, sa šťastne vrátil do Vercelli a tam 1. augusta 371 zomrel.

Pre všetko utrpenie, ktoré podstúpil kvôli viere, Cirkev ho poctila titulom mučeníka.

Cirkev považuje sv. Eusebia za mučeníka, hoci nezomrel mučeníckou smrťou. Výber udalostí z jeho života pripomenul niektoré z utrpení, ktoré podstúpil. Znášal morálne i fyzické utrpenie každého druhu. Útlak od cisára, urážky ariánskych biskupov, vyhnanstvo, prenasledovanie, vláčili ho ulicami, väznili, morili hladom. Čelil organizovanému osočovaniu a prenasledovaniu, ktoré premenili jeho život v jedno trápenie, v ozajstné mučeníctvo.

Komentár prof. Plinia:

Vidíme na jeho živote zúrivosť, akou nepriatelia Cirkvi napádajú jej verných služobníkov. To nám dáva kritérium, ako rozlíšiť kto je a kto nie je pravý syn Cirkvi.

Nanešťastie to nedokážeme rozlíšiť vždy. Náš Pán v Evanjeliách hovorí, že synovia temnoty sú prefíkanejší a šikovnejší ako synovia svetla. Ale jestvuje istý vzor, ktorý synovia temnoty inštinktívne nasledujú a ktorý nám pomáha ich rozpoznať.

Ak vychvaľujú niekoho z katolíkov, tak ten človek nie je dobrý.

Ak útočia na niekoho v katolíckych radoch, musíme rozoznať, či tak úskočne nedodávajú podporu svojim stúpencom, alebo či naozaj útočia, aby ničili. V tom druhom prípade je obeť ich útoku vždy dobrá.

Ak toto rozlišovanie starostlivo urobíme, dokážeme rozlíšiť, kto je dobrý a kto zlý. Ale vo všeobecnosti je človek, na ktorého synovia temnoty dorážajú, dobrý.

Život sv. Eusebia je toho jasným príkladom. Bol to človek mnohých kvalít a cností, ktoré si zaslúžili chválu. Namiesto toho bol predmetom zúrivej nenávisť, lebo bol pravým synom Cirkvi. Jeho život nás učí, že nepriatelia nás nenávidia nie pre naše chyby. O tie sa nestarajú. Nenávidia nás, lebo predstavujeme svetlo a oni nenávidia svetlo pravdy, cnosti a dobroty. Neobdivujú nič z cností. Nenávidia ich, pretože cnosti slúžia dobru. Nepriatelia nás chvália a ospevujú, len keď si nás chcú kúpiť.

Spomínam si na veľmi dobrého katolíka, ktorého duchovný život začal upadať. Keď stretol nepriateľa Cirkvi, ten ho začal ospevovať. Po tolkej chvále od druhého človeka – môj priateľ dobre poznal toto pravidlo -, mi povedal: „Musím byť naozaj v zlom stave, keď ma tolko chvália synovia pekla.“ Uvedomil si svoje prešľapy a vrátil sa na správnu cestu.

Inú lekciu, ktorú si môžeme zobrať zo života a smrti sv. Eusebia je, že Cirkev považuje morálne utrpenie za rovné či dokonca vyššie, ako mučenie. V dejinách mučeníkov nás oprávnené omračujú prípady strašného utrpenia, ako rozrezanie, roztrhanie a zožratie levom, tigrom alebo leopardom.

Keď som navštívil Koloseum, ukázali mi malú kobku, kde trávili väzni poslednú noc pred vstupom do arény. Strávili noc v modlitbe a čakaní na ráno, keď sa stali pobavením zvrhého davu. Cela bola neďaleko klieťky, kde boli zatvorené šelmy, ktoré celú noc nasávali pach ľudského mäsa a ručali v očakávaní toho, ako sa ho nažerú. Bolo to neskutočné utrpenie.

Avšak aj v každodennom živote sa vyskytujú tragické a neznesiteľné trápenia, ktoré možno smelo prirovnať k tým z Kolosea. A vskutku, niekto môže byť vysmievaný vlastnou rodinou a priateľmi, lebo je katolík bez kompromisov, môže byť karhaný klérom ako neveriaci a neposlušný, lebo bojuje proti progresívcem, aby zachránil Cirkev, môžu ním opovrhovať predstavení a odsúvať ho na vedľajšiu koľaj, lebo je kontrarevolucionár – to sú niektoré z mravných trápení, ktoré musí znášať. Znášať ich deň za dňom, rok za rokom, bez ústupku bludu a Revolúcií, to je porovnateľné s mučením.

Musíme za života znášať veľa utrpenia. Vždy si pamätajme, že apoštolom náleží znášať utrpenie porovnateľné s tým, čo trpeli mučeníci v Koloseu. Byť apoštolom kontrarevolúcie znamená trpieť ako mučeník. Mali by sme sa naučiť milovať toto mučeníctvo a ceniť si ho ako najvzácnejšiu vec. Lebo utrpením sa naša krv mieša s nekonečne drahou Krvou Nášho Pána a pomáha pri spáse duší.

Preto pochopme, že je normálne, keď na nás Panna Mária dopustí utrpenie. Je tiež pochopiteľné, že občas je to utrpenie strašné. Keď príde, musíme mať dušu pripravenú, aby sme neboli zaskočení či prekvapení. Mali by sme ochotne prijímať ťažké mravné trápenia a tak dokázať vernosť Panne Márii. Prosme teda sv. Eusebia, aby nám dal milosť pochopiť hodnotu utrpenia a nadšenie pre jeho znášanie. Okrem modlitby niet vzácnejšej veci v živote ako utrpenie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-eusebius-z-vercelli/>